

In Maastricht werd op 22 september, ruim een week na de bevrijding, een Comité van Illegale Werkers (CIW) opgericht waarin in eerste instantie vertegenwoordigd waren de LO, het Belastingverzet (het beschouwde zich in Maastricht als een aparte LO-groep), de KP, de OD, het Medisch Contact (tevens vertegenwoordigend het verzet van de tandartsen en van de apothekers), 'de illegale pers', het 'gevangenis-contact' en het katholiek-kerkelijk verzet. Het Comité breidde zich spoedig uit met vertegenwoordigers van organisaties die zich niet onmiddellijk hadden gemeld: de Raad van Verzet en groepen spoorwegmannen en politiefunctionarissen die illegaal werkzaam waren geweest (eind oktober ook met vertegenwoordigers van het Nationaal Comité en van *De Waarheid*). Op de derde vergadering van dit Comité, 29 september, werd besloten dat, aldus de notulen, 'uit de in een district' (er kwamen naast het district-Maastricht districten in Heerlen, Sittard en Weert) 'aanwezige organisaties zoveel mogelijk de meest leidinggevende figuren in het CIW hun stem zullen hebben'; de leden van het Comité zouden individueel hun stem uitbrengen,

'terwijl aan de stemmenverhouding per organisatie geen aandacht wordt besteed. Dit laatste wordt overbodig geacht omdat het CIW uitgaat van het standpunt dat er weliswaar wrijvingsvlakken en meningsverschillen bestonden tussen de verschillende illegale organisaties als gevolg van het feit dat illegale werkers uiteraard temperamentvolle mensen zijn en dat de specifieke doelstellingen van de organisaties uiteenlopend waren, maar dat deze meningsverschillen door de bevrijding zeer veel van hun scherpte en opportuniteit hebben verloren, terwijl wat daarvan nog rest, ongetwijfeld in de kring van het CIW tot overeenstemming kan worden gebracht.'

Men was het er in elk geval in die derde vergadering over eens dat er op bestuursgebied in Zuid-Limburg een verwarde toestand heerste – men vond dat de militaire commissaris, Schürmann, niet voldoende rekening hield met de wensen der illegale werkers; besloten werd, 'dat de heer Bep van Kooten als koerier zal gaan naar prins Bernhard te Brussel' (van Kooten was op 17 of 18 september al een eerste keer naar de prins geweest die hem toen tot commandant van de Stoottroepen-Limburg had benoemd) '... en dat hij de noodzakelijkheid zal bepleiten van de benoeming van een krachtige figuur als militair commissaris, aan wie door de

¹ Die term wordt gebruikt in de notulen van een op 27 september '44 gehouden vergadering, waaruit blijkt dat er twee vertegenwoordigers van 'de illegale pers' waren; aan welke bladen zij medewerking hadden verleend, weten wij niet.